

Gipskartonio sienos. Šio tipo sienas sumontuoti labai paprasta, darbas ilgai netrunka. Todėl tai pigiausias būdas – dažnai naujų statybų kritikai butus, kurių pertvaros sukonstruotos tokiu būdu paniekinamai vadina „kartonkėmis“. Vizualiai ši siena niekuo nesiskirs nuo mūro, tik ją pabarbenus, iš garso galima suprasti, kad tai **gipskartonio siena**.

Konstruojama naudojant aliuminio profilius (gali būti 50mm, 75mm, 100mm), **gipskartonis**, akmens vata.

Konstruojant, pirmiausia reikia pasižymėti liniją ant grindų ir lubų, ties kuria ir bus siena. Svarbu, kad linijos vieta ant grindų ir ant lubų tiksliai sutaptų pagal vertikale – kitaip siena bus kreiva. Tuomet tvirtiname perimetrinius profilius ant grindų, lubų, sienų (su kuriomis jungsis mūsų nauja siena), taip apsibrėždami sienos kontūrus (žinoma, reikia paliktų ant grindų tarpą durims).

{loadposition content_block}

Tvirtinimui į sienas ir grindis dažniausiai galima naudoti kalamus sraigtus su kaiščiais. Jei sienos minkštesnės, reikia naudoti stipriai besiplečiančius universalius kaiščius su sukamais sraigtais. Luboms (jei jos ne monolitinės) visuomet patartina naudoti universalius kaiščius su sukamais sraigtais. Tvirtinti profilius reikėtų ne rečiau nei kas 40 cm – tvirtinimo taškai visada turi būti ir galuose. Tai padarius, reikia sumontuoti stačius tarpinius profilius (nuo lubų į grindis). Durų angai apsibrėžti reikėtų naudoti specialius profilius durims. Durų angos plotis turėtų būti dviem - trimis centimetrais didesnis nei pačių durų su stakta plotis. Atitinkamai ir angos aukštis – didesnis 1 – 1,5 cm nei durų staktos aukštis. Statmens profiliai turi būti tvirtinami tiksliai pagal vertikale, pradedant nuo bet kurios šoninės sienos kas 40 cm (kad vienas gipskartonio lapas būtų tvirtinamas ant keturių profilių - du pilnai viduryje lapo, po du iš šonų – paliekant erdvės sekančiam gipskartonio lapui).

Geriausia būtų **tvirtinti** po du **gipskartonio** lapus iš abiejų **konstruojamos** sienos pusių – pirmiausia iš vienos, tada, jau pravedžiojus elektros kabelius ir vamzdynus (jei reikia), sudėjus vata, **sumontuoja**

mas gipskartonis

iš kitos pusės. Du gipskartonio lapai sieną labiau sutvirtins, izoliuos garsą. Be to, montuojant lapus vieną ant kito, geriau kad sujungimai tarp lapų persidengtų (t.y. sujungimas nebūtų ant sujungimo). Taip pat viršutinio sluoksnio lapų sujungimas geriau kad nesutaptų su durų angos vertikalia kraštine – neretai toje vietoje virš durų vėliau išryškėja skilimas. Taigi, sujungimas turėtų būti virš durų angos (o ne pratęsti durų angos kraštine). Pirmą gipskartonio sluoksnį galime tvirtinti tik tiek, kad jis stabiliai laikytųsi prie profilių, antrą sluoksnį reikia tvirtinti gipso-metalo sraigtais kas 15 cm, kiekvieną kraštine ir per lapo vidurį esančių profilių vietoje.

Beje, pagrindinė taisyklė, jei norite išvengti skilimų sienoje – kiekvienas viršutinio sluoksnio

gipskartonio sujungimas turi turėti stabilų pagrindą (profilį), prie kurio būtų prisukami lapai sujungimo vietoje.

Mūro siena. Šio tipo sienos dažniausiai sukonstruojamos formuojant kiekvieno atskiro buto erdvę. Naudojamos dėl tvirtumo (ne taip paprasta būtų padaryti skylę sienoje, kaip gipskartonio atveju). Butuose dažniausiai naudojami gipsiniai blokeliai – lengvesni, nereikia papildomų konstrukcijų. Juos mūrijant naudojami specialūs klijai. Apskritai, galima sieną susimūryti iš kokių norite medžiagų (gipso blokeliai, molio granulių, akyto betono, silikatiniai blokeliai ar plytos), tačiau senuose butuose, žinoma, geriausia naudoti lengvesnes medžiagas, kad nereikėtų atlikinėti techninių medžiagų atsparumo skaičiavimų, derinti projekto ir pan. Mūro sieną sukonstruoti kainuoja brangiau – trunka ilgiau, reikia daugiau įgūdžių, be to, ir apdailą atlikti užtrunka ilgiau.

Paskelbė NTmeistrai.lt - visi meistrai vienoje vietoje: [santechnikai](#), [elektrikai](#), [staliai](#), [apdailininkai](#), [tinkuotojai](#), [betonuotojai](#) ir kt.

Susiję straipsniai: {loadposition related_articles}